

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/1350

af 3. august 2015

om ændring af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 461/2013 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse typer polyethylenterephthalat (»PET«) med oprindelse i Indien

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 19, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB**1.1. Gældende foranstaltninger**

- (1) Ved forordning (EF) nr. 2603/2000 ⁽²⁾ indførte Rådet en endelig udligningstold på importen af visse typer polyethylenterephthalat (»PET«) med oprindelse i bl.a. Indien. Ved forordning (EF) nr. 1645/2005 ⁽³⁾ ændrede Rådet niveauet for de gældende udligningsforanstaltninger over for importen af PET fra Indien. Ændringerne var et resultat af en fremskyndet fornyet undersøgelse i henhold til artikel 20 i forordning (EF) nr. 597/2009. Efter en udløbsundersøgelse indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 193/2007 ⁽⁴⁾ en endelig udligningstold for en periode på yderligere fem år. Udligningsforanstaltningerne blev efterfølgende ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1286/2008 ⁽⁵⁾ og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 906/2011 ⁽⁶⁾ efter en delvis interimundersøgelse. Med Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 559/2012 ⁽⁷⁾ blev en senere delvis interimundersøgelse afsluttet uden ændring af de gældende foranstaltninger. Efter endnu en udløbsundersøgelse indførte Rådet ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 461/2013 ⁽⁸⁾ en endelig udligningstold for en periode på yderligere fem år. Ved afgørelse 2000/745/EF ⁽⁹⁾ godtog Kommissionen tilsagn om en mindsteimportpris fra tre eksporterende producenter i Indien. Ved gennemførelsesafgørelse 2014/109/EU ⁽¹⁰⁾ trak Kommissionen godtagelsen af tilsagnene tilbage som følge af en ændring i de omstændigheder, hvorunder tilsagnene var blevet godtaget.

⁽¹⁾ EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2603/2000 af 27. november 2000 om indførelse af en endelig udligningstold på visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Malaysia og Thailand og om endelig opkrævning af den midlertidige told samt om afslutning af antisubsidieproceduren vedrørende import af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indonesien, Republikken Korea og Taiwan (EFT L 301 af 30.11.2000, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1645/2005 af 6. oktober 2005 om ændring af forordning (EF) nr. 2603/2000 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i bl.a. Indien (EUT L 266 af 11.10.2005, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 193/2007 af 22. februar 2007 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 2026/97 (EUT L 59 af 27.2.2007, s. 34).

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1286/2008 af 16. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 193/2007 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien og ændring af forordning (EF) nr. 192/2007 om indførelse af en endelig antidumpingtold på import af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i bl.a. Indien (EUT L 340 af 19.12.2008, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 906/2011 af 2. september 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 193/2007 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien og ændring af forordning (EF) nr. 192/2007 om indførelse af en endelig antidumpingtold på import af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i bl.a. Indien (EUT L 232 af 9.9.2011, s. 19).

⁽⁷⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 559/2012 af 26. juni 2012 om afslutning af den delvise interimundersøgelse af udligningsforanstaltningerne vedrørende importen af visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i bl.a. Indien (EUT L 168 af 28.6.2012, s. 6).

⁽⁸⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 461/2013 af 21. maj 2013 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 597/2009 (EUT L 137 af 23.5.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ Kommissionens afgørelse 2000/745/EF af 29. november 2000 om godtagelse af tilsagn afgivet i forbindelse med antidumping- og antisubsidieproceduren vedrørende importen af polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand (EFT L 301 af 30.11.2000, s. 88).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/109/EU af 4. februar 2014 om ophævelse af afgørelse 2000/745/EF om godtagelse af tilsagn i forbindelse med antidumping- og antisubsidieprocedurerne vedrørende importen af visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i bl.a. Indien (EUT L 59 af 28.2.2014, s. 35).

- (2) De gældende foranstaltninger består af en specifik udligningstold på mellem 0 og 106,5 EUR/ton på importen fra individuelt nævnte indiske producenter med en resttold på 69,4 EUR/ton på importen fra alle andre producenter.

1.2. Indledning af to delvise interimundersøgelser

- (3) To anmodninger om en delvis interimundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 19 blev indgivet af henholdsvis Dhunseri Petrochem & Tea Limited (»Dhunseri«) og Reliance Industries Limited (»Reliance«), som er indiske eksporterende producenter af PET (»ansøgerne«). Anmodningerne var begrænset i omfang til undersøgelsen af den respektive subsidiering for så vidt angik ansøgerne.
- (4) Ansøgerne fremlagde umiddelbare beviser for, at det ikke længere var nødvendigt at fastholde foranstaltningerne på deres nuværende niveau for at modvirke den udligningsberettigede subsidiering. Ansøgerne fremlagde navnlig umiddelbare beviser for, at deres respektive subsidiebeløb er faldet til et niveau et godt stykke under de tolsatser, som i øjeblikket finder anvendelse på virksomhederne.
- (5) For Dhunseris vedkommende vil denne nedbringelse af det samlede subsidieniveau være en følge af, at virksomheden ikke længere har status som eksportorienteret virksomhed, og at importtolden for de råmaterialer, der anvendes til at fremstille den pågældende vare, er faldet siden den undersøgelse, der førte til det nuværende foranstaltningsniveau.
- (6) For Reliances vedkommende vil denne nedbringelse af det samlede subsidieniveau være en følge af, at ordningerne Duty Entitlement Passbook Scheme og Status Holder Incentive Scrip Scheme ikke længere finder anvendelse, og af en nedsættelse af de beløb, som ansøgeren har nydt godt af i forbindelse med andre ordninger, som f.eks. Focus Market Scheme, Focus Product Scheme, Advance Authorisation Scheme og Export Promotion Capital Goods Scheme.
- (7) Efter at have fastslået, at hver enkelt anmodning indeholdt tilstrækkelige umiddelbare beviser, offentliggjorde Kommissionen to meddelelser, henholdsvis den 6. juni 2014 ⁽¹⁾ og den 1. august 2014 ⁽²⁾, om indledningen af en delvis interimundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 19. Undersøgelserne blev begrænset i omfang til en undersøgelse af subsidieringsaspektet, for så vidt angik de enkelte ansøgere.

1.3. Parter, som er berørt af undersøgelsen

- (8) Kommissionen underrettede officielt ansøgeren, repræsentanterne for eksportlandet og sammenslutningen af EU-producenter om indledningen af de fornyede undersøgelser. De interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelserne.
- (9) Reliance anmodede om og blev indrømmet en høring.
- (10) For at indhente de oplysninger, som Kommissionen anså for nødvendige til sin undersøgelse, sendte den et spørgeskema til ansøgerne og de indiske myndigheder og modtog besvarelser inden for den fastsatte frist.
- (11) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, den fandt nødvendige med henblik på at afgøre, om der fandt subsidiering sted. Kommissionen foretog kontrolbesøg på stedet hos Dhunseri i Kolkata, hos Reliance i Mumbai og hos de indiske myndigheder i New Delhi (generaldirektoratet for udenrigshandel og handelsministeriet) og i Kolkata (handels- og industriministeriet og hos regeringen i Vestbengalen).

1.4. Nuværende undersøgelsesperiode

- (12) Subsidieundersøgelsen omfattede perioden fra 1. april 2013 til 31. marts 2014 (»den nuværende undersøgelsesperiode«).

⁽¹⁾ Meddelelse om indledning af en delvis interimundersøgelse af udligningsforanstaltningerne vedrørende importen af polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien (EUT C 171 af 6.6.2014, s. 11).

⁽²⁾ Meddelelse om indledning af en delvis interimundersøgelse af udligningsforanstaltningerne vedrørende importen af polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien (EUT C 250 af 1.8.2014, s. 11).

1.5. Fremlæggelse af oplysninger

- (13) Den 16. juni og den 1. juli 2015 blev de indiske myndigheder og de øvrige interesserede parter underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen agtede at foreslå en ændring af tolden for Dhunseri og Reliance. De fik også en rimelig frist til at fremsætte bemærkninger. Der blev taget behørigt hensyn til alle indlæg og bemærkninger, jf. nedenstående.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den pågældende vare

- (14) Den i denne undersøgelse omfattede vare er PET med viskositetsindeks på 78 ml/g og derover ifølge ISO-standard 1628-5, i øjeblikket henhørende under KN-kode 3907 60 20 og med oprindelse i Indien («den pågældende vare»).

2.2. Samme vare

- (15) Undersøgelsen viste, at den pågældende vare, er identisk med hensyn til fysiske og kemiske egenskaber og anvendelsesformål med den vare, der fremstilles og sælges på hjemmemarkedet i Indien. Det konkluderes derfor, at varer solgt på hjemmemarkedet og eksportmarkedet er samme vare i henhold til grundforordningens artikel 2, litra c).

3. UNDERSØGELSESRISULTATER

3.1. Subsidiering

- (16) På grundlag af de oplysninger, der blev forelagt af de indiske myndigheder og ansøgerne, og besvarelsene af Kommissionens spørgeskema, undersøgte Kommissionen følgende ordninger, som angiveligt indebærer, at der ydes subsidier:

Landsdækkende ordninger:

- a) Advance Authorisation Scheme («AAS») (forhåndstilladelsesordning)
- b) Duty Drawback Scheme («DDS») (toldgodtgørelsesordning)
- c) Export Promotion Capital Goods Scheme («EPCGS») (eksportfremmeordning for kapitalgoder)
- d) Focus Market Scheme («FMS») (fokusmarkedsordning)
- e) Focus Product Scheme («FPS») (fokusvareordning)
- f) Incremental Exports Incentivisation Scheme («IEIS») (incitamentsordning for vækst inden for eksport)
- g) Income Tax Incentive for Research and Development («ITIRAD») (indkomstskattebegunstigelse for forskning og udvikling)

Regionale ordninger:

- h) West Bengal Subsidy Schemes/Incentive Schemes of the Government of West Bengal («WBIS») (den vestbengalske incitamentordning)

Tilsyneladende afsluttede/ikke-gældende landsdækkende ordninger, som tidligere er blevet anvendt af ansøgerne:

- i) Ordningen for eksportorienterede virksomheder («EOU») og særlige økonomiske zoner («SEZ»)
- j) Duty Entitlement Passbook Scheme («DEPBS») (toldgodtgørelsesordning)
- k) Status Holder Incentive Scrip («SHIS»)

Tilsyneladende afsluttede/ikke-gældende regionale ordninger, som tidligere er blevet anvendt af ansøgerne:

- l) Capital Investment Incentive Scheme of the Government of Gujarat (delstaten Gujarats incitamentsordning for kapitalinvestering).

- (17) De ordninger, der er nævnt i betragtning 16, litra a), litra c)-f) og litra i)-k), er baseret på Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992 (nr. 22 fra 1992), der trådte i kraft den 7. august 1992 (»lov om udenrigshandel«). Ved lov om udenrigshandel bemyndiges de indiske myndigheder til at udstede bekendtgørelser vedrørende eksport- og importpolitikken. Disse bekendtgørelser er gengivet i kort form i »Foreign Trade Policy«-dokumenter, der udstedes af handelsministeriet hvert femte år og ajourføres regelmæssigt. Det »Foreign Trade Policy«-dokument, der er relevant for den nuværende undersøgelsesperiode, er »Foreign Trade Policy 2009-2014« (»FTP 09-14«). Desuden fastlægger de indiske myndigheder også de procedurer, der styrer FTP-policy 09-14, i en håndbog over procedurer, bind I (»Procedurehåndbogen I 09-14«). Procedurehåndbogen ajourføres regelmæssigt. Den 1. april 2015 offentliggjorde de indiske myndigheder den nye FTP 2015-2020, hvorved FMS- og FPS-ordningen afsluttes.
- (18) Den ordning, der er nævnt under betragtning 16, litra b), er baseret på afsnit 75 i Customs Act fra 1962 (loven om told fra 1962), afsnit 37 i Central Excise Act fra 1944, afsnit 93A og 94 i Financial Act fra 1994 og på Customs, Central Excise Duties and Service Tax Drawback Rules fra 1995. Godtgørelsessatserne offentliggøres regelmæssigt.
- (19) Den ordning, der er nævnt under betragtning 16, litra g), er baseret på Income Tax Act of 1961 (»ITA«) (indkomstskatteloven fra 1961), som ændres årligt ved Finance Act (finansloven).
- (20) Den ordning, der er nævnt under betragtning 16, litra h), administreres af regeringen i Vestbengalen og er beskrevet i bekendtgørelse fra det vestbengalske handels- og industriministerium nr. 580-CI/H af 22. juni 1999.
- (21) Den ordning, der er nævnt under betragtning 16, litra l), forvaltes af regeringen i delstaten Gujarat og er baseret på Gujarats industrifremmepolitik.
- (22) Undersøgelsen viste, at de ordninger, der er anført ovenfor i betragtning, 16, litra i)-l), enten er blevet ophævet eller ikke længere kan anvendes af ansøgerne.

3.2. Advance Authorisation Scheme (»AAS«) (forhåndstilladelsesordning)

- (23) Kommissionen fastslog, at Reliance har anvendt AAS i den nuværende undersøgelsesperiode.

3.2.1. Retsgrundlag

- (24) Der findes en nærmere beskrivelse af ordningen i afsnit 4.1.1-4.1.14 i FTP 09-14 og i kapitel 4.1-4.30 i Procedurehåndbogen I 09-14.

3.2.2. Støtteberettigelse

- (25) AAS-ordningen består af seks delordninger, der er beskrevet nærmere i betragtning 26. Disse delordninger er forskellige, bl.a. med hensyn til støtteberettigelse. Producent-eksportører og forhandler-eksportører, der er »forbundet« med støtteproducenter, er berettiget til støtte efter AAS-delordningerne for fysisk eksport og årligt behov. Producent-eksportører, der leverer til den endelige eksportør, er berettiget til støtte efter AAS-ordningen for mellemliverancer. Hovedleverandører, der leverer til de kategorier »ligestillet med eksport«, der er omhandlet i afsnit 8.2 i FTP 09-14, som f.eks. leverandører til eksportorienterede virksomheder, er berettiget til støtte efter AAS-delordningen for transaktioner ligestillet med eksport. Endelig er mellemliverandører til producent-eksportører berettiget til støtte i forbindelse med transaktioner ligestillet med eksport i henhold til delordningerne »ARO« (Advance Release Order — attester til forudgående frigivelse) og løbende indenlandsk remburs.

3.2.3. Praktisk gennemførelse

- (26) Der kan udstedes AAS for:
- a) Fysisk eksport: Dette er den vigtigste delordning. Den muliggør toldfri import af råmaterialer til fremstilling af en specifik færdig eksportvare. »Fysisk« betyder i denne forbindelse, at eksportvaren skal forlade indisk område. I licensen er der angivet en importtilladelse og en eksportforpligtelse, samt hvilken type eksportvare det drejer sig om.

- b) Årligt behov: En sådan tilladelse er ikke knyttet til en bestemt eksportvare, men til en bredere varegruppe (f.eks. kemiske produkter og hertil knyttede varer). Licensindehaveren kan — op til en bestemt værditærskel, der fastsættes ud fra tidligere eksportresultater — toldfrit importere råmaterialer, der skal benyttes til fremstilling af enhver vare, der henhører under en sådan varegruppe. Licensindehaveren kan vælge at eksportere enhver færdig vare i varegruppen, hvor sådanne toldfrie materialer er anvendt.
- c) Mellemliverancer: Denne delordning omfatter tilfælde, hvor to producenter har til hensigt at fremstille en enkelt eksportvare og stå for hver sin del af produktionsprocessen. Den producent-eksportør, der fremstiller mellemproduktet, kan toldfrit importere råmaterialer og med henblik herpå opnå en AAS-licens for mellemliverancer. Den endelige eksportør færdiggør produktionen og er forpligtet til at eksportere den færdige vare.
- d) Transaktioner ligestillet med eksport: Denne delordning gør det muligt for en hovedleverandør toldfrit at importere råmaterialer, som er nødvendige ved fremstillingen af varer, der skal sælges i »transaktioner ligestillet med eksport« til de kundekategorier, der er anført i afsnit 8.2, litra b)-f), og litra g), i) og j), i FTP 09-14. Ifølge de indiske myndigheder forstås ved transaktioner ligestillet med eksport transaktioner, hvor de leverede varer ikke forlader landet. Flere kategorier af leverancer anses for at være transaktioner ligestillet med eksport, forudsat at varerne er fremstillet i Indien, f.eks. vareleverancer til eksportorienterede virksomheder eller til virksomheder i særlige økonomiske områder.
- e) ARO: En indehaver af en forhåndstilladelse, der ønsker at købe råmaterialer hos indenlandske kilder i stedet for at importere dem, kan vælge at købe dem ved anvendelse af attester til forudgående frigivelse (»ARO«). I sådanne tilfælde godkendes forhåndstilladelse som attester til forudgående frigivelse og påtegnes til fordel for den indenlandske leverandør ved leveringen af de derpå anførte varer. Påtegningen af attesten til forudgående frigivelse giver den indenlandske leverandør ret til de fordele, der er forbundet med transaktioner ligestillet med eksport, jf. afsnit 8.3 i FTP 09-14 (dvs. AAS for mellemliverancer/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitution ved transaktioner ligestillet med eksport og refusion af endelige punktafgifter). Ved ARO-ordningen ydes der refusion af skatter og afgifter til leverandøren, i stedet for at disse beløb refunderes til den endelige eksportør i form af toldgodtgørelse eller -refusion. Der kan refunderes skatter og afgifter for både indenlandske og importerede råmaterialer.
- f) Løbende indenlandsk remburs: Denne delordning dækker også indenlandske leverancer til en indehaver af en forhåndstilladelse. Indehaveren af en forhåndstilladelse kan henvende sig til en bank for at åbne en indenlandsk remburs til fordel for en indenlandsk leverandør. Banken validerer tilladelsen til direkte import udelukkende for den værdi og de varemængder, der købes indenlandsk i stedet for at blive importeret. Den indenlandske leverandør vil være berettiget til de fordele, der er forbundet med transaktioner ligestillet med eksport, jf. afsnit 8.3 i FTP 09-14 (dvs. AAS for mellemliverancer/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitution ved transaktioner ligestillet med eksport og refusion af endelige punktafgifter).
- (27) Kommissionen fastslog, at i hele den nuværende undersøgelsesperiode anvendte Reliance kun en enkelt af disse delordninger for den pågældende vare, nemlig AAS-ordningen for fysisk eksport. Det er derfor ikke nødvendigt at undersøge, om de øvrige, uudnyttede delordninger er udligningsberettigede.
- (28) Med hensyn til anvendelsen af AAS for fysisk eksport, der er omhandlet i betragtning 26, litra a), er både importtilladelsen og eksportforpligtelsen fastsat i mængde og værdi af de indiske myndigheder og anført på forhåndstilladelsen. Desuden skal de tilsvarende transaktioner bekræftes på forhåndstilladelsen af statens embedsmænd på import- og eksporttidspunktet. Den importmængde, der er tilladt i henhold til AAS-ordningen, fastsættes af de indiske myndigheder på grundlag af de såkaldte standard input/output-normer (SION-normer), som findes for de fleste varer, herunder den pågældende vare.
- (29) Af hensyn til de indiske myndigheders kontrol er indehaveren af forhåndstilladelsen retligt forpligtet til at føre en fortegnelse over det faktiske forbrug af toldfrit importerede varer eller varer købt på hjemmemarkedet for hver tilladelse i henhold til det ønskede format (afsnit 4.26 og 4.30 samt tillæg 23 i Procedurehåndbogen I 09-14). Denne fortegnelse skal kontrolleres af en ekstern statsautoriseret revisor, som certificerer, at den foreskrevne fortegnelse og de relevante regnskaber er undersøgt, og at de oplysninger, der er afgivet i henhold til tillæg 23, er sande og korrekte i enhver henseende.
- (30) Importerede råmaterialer er ikke omsættelige og skal bruges til fremstilling af den specifikke færdige eksportvare. Eksportforpligtelsen skal opfyldes inden for en fastsat frist efter udstedelsen af licensen (24 måneder med mulighed for to forlængelser på hver seks måneder).

- (31) Kommissionen fastslog, at der ikke er nogen tæt forbindelse mellem de importerede råmaterialer og de eksporterede færdige varer. De støtteberettigede råmaterialer importeres også og anvendes til andre varer end den pågældende vare. Desuden kan licenser for forskellige varer sammenlægges, hvilket også sker. Det betyder, at eksport i henhold til en AAS-licens af en vare kan give ret til toldfri import af råmaterialer i henhold til en AAS-licens for en anden vare. Under kontrolbesøget, som Kommissionen gennemførte, bekræftede Reliance, at på grund af den manglende tætte forbindelse indberettes forbruget af råmaterialer ud fra SION-normerne. Hvad angår kravene til kontrol, jf. denne forordnings betragtning 29, førte virksomhederne intet regnskab til dokumentation for, at den eksterne revision havde fundet sted. Samlet set konkluderede Kommissionen, at Reliance ikke var i stand til at påvise, at de relevante FTP-bestemmelser var opfyldt.

3.2.4. Konklusion vedrørende AAS-ordningen

- (32) Fritagelsen for importafgifter er et subsidie i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, dvs., at den udgør et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da den reducerer de toldindtægter, som de ellers ville have fået, og medfører en fordel for de undersøgte eksportører ved at forbedre deres likviditet.
- (33) Hvis en virksomhed ikke forpligter sig til at eksportere, kan den ikke opnå fordele under denne ordning. Den delordning, der her er tale om, er klart retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).
- (34) Den pågældende delordning i den aktuelle sag kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke reglerne i litra i) i bilag I og bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. De indiske myndigheder anvendte ikke nogen effektiv kontrolordning eller -procedure til at bekræfte, hvorvidt der blev forbrugt råmaterialer ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder (jf. del II, punkt 4, i bilag II til grundforordningen og, for substitutionsgodtgørelsesordningernes vedkommende, del II, punkt 2, i bilag III til grundforordningen). Det vurderes desuden, at SION-normerne for den pågældende vare ikke var tilstrækkeligt præcise og ikke i sig selv kan udgøre en ordning til kontrol af det faktiske forbrug, fordi disse standardnormer er udformet således, at de ikke giver de indiske myndigheder mulighed for at kontrollere tilstrækkeligt præcist, hvilke mængder råmaterialer der er forbrugt ved produktionen til eksport. Herudover foretog de indiske myndigheder ikke nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktisk involverede råmaterialer, selv om dette normalt ville være påkrævet, når der ikke findes en effektiv kontrolordning (jf. del II, punkt 5, i bilag II og del II, punkt 3, i bilag III til grundforordningen).
- (35) Den i betragtning 26, litra a), omhandlede delordning er derfor udligningsberettiget.

3.2.5. Beregning af subsidiebeløbet

- (36) Da der ikke er tale om tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger, udgør den udligningsberettigede fordel eftergivelsen af den samlede importtold, der normalt betales ved import af råmaterialer. I den forbindelse skal det bemærkes, at det ikke er fastsat i grundforordningen, at det kun er eftergivelse af for store afgiftsbeløb, der kan udlignes. Ifølge grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og dens bilag I, litra i), kan der kun foretages udligning af de for store eftergivne afgiftsbeløb, hvis betingelserne i bilag II og III til grundforordningen er opfyldt. Disse betingelser var imidlertid ikke opfyldt i dette tilfælde. Hvis det konstateres, at der ikke findes en passende kontrolprocedure, finder ovennævnte undtagelse for godtgørelsesordninger således ikke anvendelse, og i stedet anvendes den normale regel om, at det er de ubetalte afgiftsindtægter, der er givet afkald på, som skal udlignes, og ikke de beløb, som angiveligt er eftergivet for meget. Som det fremgår af del II i bilag II og del II i bilag III til grundforordningen, påhviler det ikke undersøgelsesmyndigheden at beregne sådanne eftergivelser af for store afgiftsbeløb. Tværtimod skal den undersøgende myndighed ifølge grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), kun fastslå, om der foreligger tilstrækkelige beviser til at tilbagevise, at den kontrolordning, der angiveligt findes, er hensigtsmæssig.
- (37) Som forklaret i betragtning 31 er retten til fordele (dvs. eksport i henhold til licensen) og den indrømmede fordel (dvs. toldfri import af råmaterialer) kun løst forbundet med hinanden. De behøver ikke optræde i en bestemt rækkefølge eller tidsmæssig nærhed. Det er således muligt, at den optjente ret indtræffer i løbet af den

nuværende undersøgelsesperiode, mens den dermed forbundne indrømmede fordel lige så vel kan indtræffe efter den nuværende undersøgelsesperiode. Desuden kan retten til fordele i henhold til en licens for en vare gennem sammenlægning overføres, således at det i sidste ende medfører en fordel for en anden vare.

- (38) I den undersøgelse, som førte til den nuværende toldsats for Reliance, dvs. forordning (EU) nr. 906/2011 («den tidligere forordning»), var subsidiebeløbet for Reliance som følge af AAS-ordningen beregnet ud fra de importafgifter, som der var givet afkald på, på alle materialer, der var importeret for alle varer under denne ordning i den nuværende undersøgelsesperiode. Subsidiebeløbet blev derefter fordelt på den samlede eksportomsætning i den nuværende undersøgelsesperiode.
- (39) I denne undersøgelse rådede Kommissionen ikke over oplysninger om al den import under AAS-licenser, der fandt sted i den nuværende undersøgelsesperiode. Disse oplysninger blev anvendt i den tidligere undersøgelse, da subsidiesatsen under AAS første gang blev fastslået for Reliance. I stedet leverede Reliance oplysninger i forbindelse med de AAS-licenser, der blev udstedt i den nuværende undersøgelsesperiode, og kun for den pågældende vare. Kommissionen underrettede Reliance om, at af de grunde, der er omhandlet i betragtning 31 og 37 i denne forordning, blev disse oplysninger anset for at være utilstrækkelige, og den bad Reliance om at levere de relevante oplysninger, som der blev anmodet om i spørgeskemaet. Reliance leverede ikke de ønskede oplysninger og forklarede, at råmaterialet, der var importeret under AAS-licens til fremstillingen af PET, også blev importeret under AAS-licenser udstedt for mange andre varer, herunder de varer, der var blevet produceret af andre forretningsenheder i virksomheden.
- (40) På grund af manglen på egnede oplysninger var Kommissionen ikke i stand til at beregne subsidiebeløbet på grundlag af de importafgifter, som der var givet afkald på for alle materialer, der blev importeret til alle varer under ordningen i den nuværende undersøgelsesperiode som i den tidligere undersøgelse. Under disse omstændigheder og som foreslået af Reliance skete beregningen på grundlag af de samlede eksporttransaktioner, der blev clearret i den nuværende undersøgelsesperiode, under de AAS-licenser, der var tilknyttet den pågældende vare. De indiske myndigheder bekræftede, at det er usandsynligt, at en virksomhed ikke ville gøre krav på en fordel, som den er berettiget til i henhold til en AAS-licens. På dette grundlag kunne det toldbeløb, der var blevet sparet på importerede råmaterialer, beregnes på pålidelig vis ved hjælp af SION-normerne.
- (41) Den subsidiesats, der var blevet fastsat for denne ordning i den nuværende undersøgelsesperiode for Reliance, er på 4,67 %.

3.2.6. Bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger

- (42) Reliance var uenig i brugen af SION-normerne til beregning af fordelen under AAS-ordningen. Virksomheden påpegede, at Kommissionen anvendte denne metode, fordi Reliance rent teoretisk kunne anvende de AAS-licenser, der var udstedt for andre varer, til at importere råmaterialer til fremstillingen af PET. Reliance fremførte, at Kommissionen ikke underbyggede denne udtalelse. Virksomheden påstod desuden, at ved at anvende den SION-baserede metode beregnede Kommissionen den størst mulige fordel, som Reliance teoretisk set kunne have fået. Reliance indvendte også, at Kommissionen i tidligere undersøgelser kun havde taget hensyn til den faktiske fordel, der var opnået for den pågældende vare, og ikke til hypotetiske fordele, der kunne være opnået for andre varer. Reliance gjorde gældende, at ved beregningen af fordelen under AAS-ordningen, burde Kommissionen kun have vurderet den told, der er givet afkald på for al import i den nuværende undersøgelsesperiode, der har fundet sted i henhold til de aktive AAS-licenser, der var udstedt for PET.
- (43) Kommissionen konstaterer for det første, at den metode, der var anvendt i den nuværende undersøgelse, var blevet udviklet af Reliance. Kommissionen bemærker endvidere, at det ikke kun er en hypotese, at råmaterialer importeret under AAS-licenser udstedt for andre varer end PET anvendes til fremstilling af PET, og at råmaterialer, der er importeret under PET-licenser, ikke anvendes. Som følge af virksomhedens struktur er de råmaterialer, der importeres toldfrit af Reliance under AAS-licenser for PET, ikke direkte råvarer, men grundlæggende råmaterialer, som f.eks. nafta. Som bekræftet af Reliance i løbet af undersøgelsen og anført i betragtning 31 ovenfor er disse grundlæggende råmaterialer importeret under AAS-licenser for andre varer (og anvendt i fremstillingen) i og uden for den petrokemiske sektor. Der findes ingen individuelle lukkede systemer til fremstilling af de enkelte varer, og derfor er materialer importeret under AAS-licenser for PET blandet med bl.a. andre materialer, der importeres

under AAS-licenser for andre varer. Ud af denne blanding fremstilles der en lang række forskellige varer til eksport under AAS-licenser eller andre ordninger og til hjemmemarkedet. I modsætning til, hvad Reliance gør gældende, bekræfter denne situation sammen med de overvejelser, der er nævnt i betragtning 37, at fastsættelsen af den faktiske fordel, som opstod ved eksporten af PET i den nuværende undersøgelsesperiode, ikke kan begrænses til undersøgelsen af importen af råmaterialer under AAS-licenser for PET i denne periode.

- (44) Med hensyn til praksis i tidligere undersøgelser, som Reliance henviser til, er det relevante den undersøgelse, som førte til den nuværende toldsats. Som nævnt i betragtning 38-40 ovenfor modtog Kommissionen ikke tilstrækkelige oplysninger til at anvende denne metode. I lyset af denne omstændighed fastslog Kommissionen, at den metode, der blev anvendt i den nuværende undersøgelse, ikke desto mindre præcist afspejler den faktiske fordel ved AAS-ordningen ved eksport af PET i den nuværende undersøgelsesperiode.
- (45) Kommissionen er ikke enig i, at ved den udvalgte metode beregnes den størst mulige fordel, som Reliance kunne opnå for eksporten af PET. Beregningerne er baseret på priser og told i den nuværende undersøgelsesperiode, hvorimod den pågældende eksport som nævnt i betragtning 37 ovenfor kunne have fundet sted før, under og efter denne periode. For så vidt angår påstanden om, at den fordel, som Kommissionen havde beregnet, ville være teoretisk, bekræftede de indiske myndigheder, jf. betragtning 40 ovenfor, at det er usandsynligt, at en virksomhed ikke ville gøre krav på en fordel, som den er berettiget til under en AAS-licens. En virksomhed vil kun eksportere under AAS-ordningen, hvis den allerede har importeret de relevante materialer eller har til hensigt at gøre dette i den nærmeste fremtid. Hvis ikke vil en virksomhed ellers vælge DDS-ordningen, der er beskrevet nedenfor, og som ikke kræver import af materialer. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremsatte Reliance ikke argumenter for, hvorfor virksomheden ikke ville være i stand til at gøre krav på den fordel, som eksport under AAS-ordningen giver den ret til.
- (46) Reliance og de indiske myndigheder hævdede, at fordelene, som var beregnet på grundlag af AAS-ordningen, bør begrænses til den for store fordel, som Reliance har fået. Reliance og de indiske myndigheder hævdede, at AAS-ordningen burde betragtes som en toldgodtgørelsesordning, der er tilladt i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), fordi der findes en ordning baseret på tillæg 23, i henhold til hvilken de faktisk forbrugte værdier indberettes. I henhold til Reliance og de indiske myndigheder udgør dette, sammen med uafhængige revisorers attesting af tillæg 23 og muligheden for en revision foretaget af de indiske myndigheder, en passende kontrolprocedure. Endelig anførte Reliance, at de indiske myndigheder på grund af dennes effektivitet kunne være sikre på, at der ikke bevilges udbetaling af for megen told, så længe SION-normerne overholdes.
- (47) Som anført i betragtning 31 ovenfor og på grund af omstændighederne i forbindelse med Reliance, jf. betragtning 43 ovenfor, rapporteres forbruget af råmaterialer på grundlag af SION-normerne. Under Kommissionens kontrolbesøg indgav Reliance ikke et tillæg 23 for den pågældende vare til Kommissionen. Et sådant tillæg 23 blev kun givet til Kommissionen via de indiske myndigheder efter det kontrolbesøg, der udførtes hos Reliance og de indiske myndigheder. Som det fremgår af tillæg 23, indeholder de uafhængige revisorers attesting en ansvarsfraskrivelse, i henhold til hvilken den »reviderede mængde, der faktisk forbruges, er baseret på virksomhedens omkostningsregnskaber«. Kommissionen fandt intet belæg for, at de indiske myndigheder havde foretaget en revision af oplysningerne i tillæg 23, hverken for PET eller for andre varer, der fremstilles af Reliance. Under disse omstændigheder er Kommissionen uenig i, at der er etableret en passende kontrolprocedure. Endelig kan SION-normerne som anført i betragtning 34 ovenfor ikke i sig selv anses for at være et system til kontrol af det faktiske forbrug, fordi disse standardnormer er udformet således, at de indiske myndigheder ikke med tilstrækkelig præcision kan kontrollere, hvilke mængder råmaterialer der er forbrugt i fremstillingen til eksport. Derfor og af de grunde, der er anført i denne betragtning, er Kommissionen uenig i, at AAS-ordningen bør betragtes som en toldgodtgørelsesordning, der er tilladt i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii).
- (48) Reliance bemærkede også, at fra juli 2014 faldt importtolden på reformater fra 10 % til 2,5 %. Eftersom fordelene under AAS-ordningen blev beregnet på grundlag af de importafgifter, der er givet afkald på, fremførte Reliance, at denne ændring, der er af varig karakter, burde afspejles i beregningen af den fordel, der følger af ordningen.
- (49) Kommissionen anfører i den forbindelse, at det i grundforordningens artikel 5 er fastsat, at »det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnes udtrykt ved den fordel, som det konstateres, at modtageren har opnået i undersøgelsesperioden vedrørende subsidier«. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 1, kan

ændringer, som har fundet sted efter den nuværende undersøgelsesperiode, kun tages i betragtning, hvis den eller de pågældende subsidier trækkes tilbage, eller det påvises, at subsidierne ikke længere giver de berørte eksportører nogen fordel. Dette er ikke tilfældet i den foreliggende sag.

- (50) De indiske myndigheder hævdede, at Kommissionen betragtede fordelene ved både AAS- og DDS-ordningen i forhold til de samme eksporttransaktioner. De indiske myndigheder anførte, at en virksomhed kan anvende AAS-ordningen til import af PET-råmaterialer, men senere eksportere noget af det producerede PET under DDS-ordningen. I denne situation vil virksomheden være forpligtet til at foretage anden eksport for den ikke betalte told på råmaterialer. De indiske myndigheder fremførte, at hvis Kommissionen i denne situation skulle beregne fordelene på grundlag af den samlede importtold, som var ubetalt under AAS-ordningen for råmaterialer, og den samlede toldgodtgørelse for eksport under DDS-ordningen, ville dette have ført til, at fordelene var blevet talt dobbelt.
- (51) Kommissionen bemærker, at de indiske myndigheders argument forudsætter, at fordelene under AAS-ordningen kun blev beregnet på grundlag af importen i den nuværende undersøgelsesperiode og fordelene under DDS-ordningen på grundlag af eksporten. Men som forklaret i betragtning 40 ovenfor blev fordelene under AAS-ordningen beregnet på grundlag af eksporten af PET i den nuværende undersøgelsesperiode og det toldbeløb, som der er givet afkald på, på den import, som denne eksport har foranlediget. I denne situation er dobbelttælling umulig. Kommissionen bemærker også, at på grund af muligheden i denne ordning for at importere råmaterialer under én ordning og eksportere de fremkomne resultater under en anden dokumenteres det yderligere, at den af Kommissionen anvendte metode er egnet til en nøjagtig beregning af fordelene under AAS-ordningen. Den manglende sporbarhed i forbindelse med den faktiske udnyttelse af råmaterialerne dokumenteres også, hvilket yderligere beviser, at AAS-ordningen ikke bør betragtes som en toldgodtgørelsesordning, der er tilladt i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii).
- (52) Endelig fremførte Reliance, at da AAS- og DDS-ordningen gensidigt udelukker hinanden, bør fordelene ved disse ordninger kun beregnes for deres respektive mængder ved anvendelse af den gennemsnitlige fordel, der kan opnås ved AAS og DDS.
- (53) Som bemærket af Reliance i virksomhedens bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger beregnede Kommissionen fordelene ved disse to ordninger ud fra den samlede eksportmængde af den pågældende vare fra Indien. Denne metode er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2. Som forklaret i betragtning 51 ovenfor tager de metoder, der er anvendt af Kommissionen til beregning af fordelene under AAS- og DDS-ordningen, desuden hensyn til, at disse to ordninger gensidigt udelukker hinanden. Påstanden fremsat af Reliance afvises derfor.

3.3. Duty Drawback Scheme («DDS») (toldgodtgørelsesordning)

- (54) Kommissionen fastslog, at ansøgerne anvendte DDS-ordningen i den nuværende undersøgelsesperiode.

3.3.1. Retsgrundlag

- (55) Der findes en nærmere beskrivelse af DDS-ordningen i Custom & Central Excise Duties Drawback Rules fra 1995 med efterfølgende ændringer.

3.3.2. Støtteberettigelse

- (56) Alle producent-eksportører og forhandler-eksportører er berettiget til støtte efter denne ordning.

3.3.3. Praktisk gennemførelse

- (57) En støtteberettiget eksportør kan anmode om en godtgørelse, der beregnes som en procentdel af fob-værdien af de varer, der eksporteres under denne ordning. De indiske myndigheder har fastsat godtgørelsessatser for en række varer, herunder den pågældende vare. De fastlægges på grundlag af den gennemsnitlige mængde eller værdi af materialer, der er anvendt som råvarer til fremstilling af en vare, og det gennemsnitlige toldbeløb, der betales

på råvarerne. De anvendes, uanset om der rent faktisk er betalt importtold eller ej. DDS-satsen for den pågældende vare i den nuværende undersøgelsesperiode var på 3,9 % af fob-værdien indtil den 21. september 2013 og på 3 % derefter.

- (58) For at få støtte under denne ordning skal en virksomhed eksportere. Når forsendelsesoplysningerne er indlæst i toldserveren, fremgår det, at eksporten finder sted under DDS-ordningen, og DDS-beløbet fastsættes endegyldigt. Når rederiet har indgivet dokumentet *Export General Manifest*, og toldmyndighederne har sammenlignet dette dokument med oplysningerne i forsendelsesdokumentet og fundet det tilfredsstillende, er alle betingelser opfyldt for at godkende udbetalingen af godtgørelsesbeløbet, enten direkte til eksportørens bankkonto eller pr. bankanvisning.
- (59) Eksportøren skal også fremlægge bevis for, at de eksporterede varer er blevet betalt, ved hjælp af en bankbekræftelse. Denne bekræftelse kan fremlægges efter udbetalingen af godtgørelsesbeløbet, men de indiske myndigheder kræver beløbet tilbagebetalt, hvis eksportøren ikke fremlægger bankbekræftelsen inden for en bestemt frist.
- (60) Godtgørelsesbeløbet kan anvendes til et hvilket som helst formål.
- (61) Det blev konstateret, at toldgodtgørelsesbeløbet i overensstemmelse med de indiske regnskabsstandarder kan bogføres som indtægter i regnskaberne efter periodiseringsprincippet, når eksportforpligtelsen er opfyldt.

3.3.4. Konklusion vedrørende DDS-ordningen

- (62) Ved DDS-ordningen ydes der subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 2. Den såkaldte toldgodtgørelse er et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da den har form af en direkte overførsel af midler fra de indiske myndigheder. Der er ingen begrænsninger for anvendelsen af disse midler. Desuden medfører toldgodtgørelsesbeløbet en fordel for eksportøren, idet virksomhedens likviditet forbedres.
- (63) Toldgodtgørelsessatsen ved eksport fastsættes af de indiske myndigheder for hver enkelt vare. Men selv om subsidiet omtales som en toldgodtgørelse, har ordningen ikke karakter af en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Kontantudbetalingen til eksportøren er ikke knyttet til importafgifter på råmaterialer, der faktisk er betalt, og den er ikke en toldkredit til udligning af importafgifter på tidligere eller fremtidig import af råmaterialer.
- (64) Udbetalingen, der tager form af en direkte overførsel af midler fra de indiske myndigheder som følge af eksport foretaget af eksportører, må betragtes som et direkte tilskud fra de indiske myndigheder, betinget af eksportresultater, og anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).
- (65) Ud fra ovenstående konkluderes det, at DDS-ordningen er udligningsberettiget.

3.3.5. Beregning af subsidiebeløbet

- (66) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 5 beregnede Kommissionen det udligningsberettigede subsidiebeløb, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i den nuværende undersøgelsesperiode. I den forbindelse fastslog Kommissionen, at modtageren opnår fordelene på det tidspunkt, hvor der foretages en eksporttransaktion under denne ordning. På dette tidspunkt skal de indiske myndigheder udbetale godtgørelsesbeløbet, der udgør et finansielt bidrag i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i). Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, der bl.a. viser størrelsen af den godtgørelse, som ydes for den pågældende eksporttransaktion, har de indiske myndigheder ingen skønsbeføjelse med hensyn til at indrømme subsidiet eller ej. I betragtning af ovenstående anser Kommissionen det for passende at betragte fordelene ved DDS-ordningen som summen af de godtgørelsesbeløb, der er opnået for eksporttransaktioner, der har fundet sted under denne ordning i den nuværende undersøgelsesperiode.

- (67) Kommissionen har fordelt disse subsidiebeløb i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2, over den samlede eksportomsætning af den pågældende vare i den nuværende undersøgelsesperiode som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.
- (68) Kommissionen har således konstateret, at subsidiesatserne under denne ordning i den nuværende undersøgelsesperiode udgjorde 3,27 % for Dhunseri og 1,09 % for Reliance.

3.3.6. Bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger

- (69) Reliance anførte, at fordelene under DDS-ordningen er blevet reduceret fra 3 % til 2,4 % efter den nuværende undersøgelsesperiode. Reliance fremførte, at dette bør tages i betragtning ved beregningen af fordelene under DDS-ordningen, da denne ændring er af varig karakter. Reliance har ligeledes gjort gældende, at den fordel, der er beregnet ud fra DDS-ordningen, bør begrænses til de for store fordele, der er opnået af Reliance, da DDS-ordningen burde betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii).
- (70) Med hensyn til reduktionen af fordelene under DDS-ordningen anfører Kommissionen, at det i grundforordningens artikel 5 er fastsat, at »det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnes udtrykt ved den fordel, som det konstateres, at modtageren har opnået i undersøgelsesperioden vedrørende subsidier«. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 1, kan ændringer, som har fundet sted efter den nuværende undersøgelsesperiode, kun tages i betragtning, hvis den eller de pågældende subsidier trækkes tilbage, eller det påvises, at subsidierne ikke længere giver de berørte eksportører nogen fordel. Dette er ikke tilfældet i den nuværende undersøgelse, og derfor bør dette argument afvises.
- (71) Hvad angår påstanden om, at DDS-ordningen burde betragtes som en toldgodtgørelsesordning, der var tilladt i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), blev der ikke fremsat yderligere argumenter til støtte for denne påstand. Påstanden afvises derfor.

3.4. Export Promotion Capital Goods Scheme (»EPCGS«) (eksportfremmeordning for kapitalgoder)

- (72) Kommissionen konstaterede, at Reliance havde opnået indrømmelser under EPCGS-ordningen, som kunne henføres til den pågældende vare i den nuværende undersøgelsesperiode.

3.4.1. Retsgrundlag

- (73) Der findes en nærmere beskrivelse af EPCGS-ordningen i kapitel 5 i FTP 09-14 og i kapitel 5 i Procedurehåndbogen I 09-14.

3.4.2. Støtteberettigelse

- (74) Producent-eksportører, forhandler-eksportører, der er »forbundet med« støtteproducenter, og tjenesteydere er berettiget til støtte efter denne ordning.

3.4.3. Praktisk gennemførelse

- (75) Forudsat at en virksomhed forpligter sig til at eksportere, har den lov til at importere (nye og indtil 10 år gamle brugte) kapitalgoder til en nedsat toldsats. Med henblik herpå udsteder de indiske myndigheder efter anmodning og betaling af et gebyr en EPCGS-licens. Ved denne ordning er der fastsat en reduceret importafgiftssats på 3 % på alle kapitalgoder, der importeres under ordningen. For at opfylde eksportforpligtelsen skal de importerede kapitalgoder anvendes til at fremstille en vis mængde eksportvarer inden for et bestemt tidsrum. I henhold til FTP 09-14 kan der importeres kapitalgoder til nultold under EPCGS-ordningen, men i så fald er tidsfristen for indfrielse af eksportforpligtelsen kortere.

- (76) EPCGS-licensindehaveren kan også købe kapitalgoderne på hjemmemarkedet. I så fald kan den indenlandske producent af kapitalgoder benytte fordelene til toldfrit at importere de dele, der er nødvendige til at fremstille de pågældende kapitalgoder. Alternativt kan den indenlandske producent gøre krav på fordelene ved transaktioner ligestillet med eksport ved levering af kapitalgoder til en EPCGS-licensindehaver.

3.4.4. Konklusion vedrørende EPCGS-ordningen

- (77) Ved EPCGS-ordningen ydes der subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. Toldnedsættelsen udgør et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da denne indrømmelse reducerer de toldindtægter, som de indiske myndigheder ellers ville have fået. Desuden medfører toldnedsættelsen en fordel for eksportøren, fordi toldbesparelsen ved import forbedrer virksomhedens likviditet.
- (78) EPCGS-ordningen er endvidere retligt betinget af eksportresultater, da de pågældende licenser ikke kan opnås uden en forpligtelse til at eksportere. Den anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).
- (79) EPCGS-ordningen kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Sådanne tilladte ordninger, jf. litra i) i bilag I til grundforordningen, omfatter ikke kapitalgoder, da disse ikke forbruges ved fremstillingen af de eksporterede varer.

3.4.5. Beregning af subsidiebeløbet

- (80) Kommissionen beregnede subsidiebeløbet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, på grundlag af den ikke-betalte told på importerede kapitalgoder, fordelt over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for sådanne kapitalgoder i den pågældende erhvervsgrænse. Subsidiebeløbet i den nuværende undersøgelsesperiode blev derefter beregnet ved at dele det samlede ikke-betalte toldbeløb med afskrivningsperioden. Det således beregnede beløb, der henregnes til den nuværende undersøgelsesperiode, er blevet justeret ved at tillægge renter i denne periode for at opnå den fulde værdi af fordelene over tid. Markedsrenten i undersøgelsesperioden i Indien blev anset for passende til dette formål. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), blev de gebyrer, som nødvendigvis påløb for at opnå subsidiet, fratrukket for at nå frem til subsidiebeløbet som tæller, når der blev fremsat berettigede krav herom.
- (81) Kommissionen har fordelt dette subsidiebeløb i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, over den samlede eksportomsætning af den pågældende vare i den nuværende undersøgelsesperiode som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transportererede mængder.
- (82) På grundlag af ovenstående har Kommissionen konstateret, at subsidiesatsen under denne ordning i den nuværende undersøgelsesperiode udgjorde 0,43 % for Reliance.

3.5. Focus Market Scheme (»FMS«) (fokusmarkedsordning)

- (83) Kommissionen fastslog, at ansøgerne anvendte FMS-ordningen i den nuværende undersøgelsesperiode.

3.5.1. Retsgrundlag

- (84) Der findes en nærmere beskrivelse af FMS-ordningen i afsnit 3.14 i FTP 09-14 og i afsnit 3.8 i Procedurehåndbogen I 09-14.

3.5.2. Støtteberettigelse

- (85) Alle producent-eksportører og forhandler-eksportører er berettiget til støtte efter denne ordning.

3.5.3. Praktisk gennemførelse

- (86) Under denne ordning er eksport af alle varer, der omfatter eksport af PET, til lande, der er opført i tabel 1 og 2 i tillæg 37C til Procedurehåndbogen I 09-14, berettiget til en toldkredit på 3 % af fob-værdien. Fra 1. april 2011 er eksporten af alle varer til lande, der er meddelt i henhold til tabel 3 i tillæg 37C («Special Fokus Markets»), berettiget til en toldkredit på 4 % af fob-værdien. Visse former for eksportaktiviteter er udelukket fra denne ordning, f.eks. eksport af importerede eller omladede varer, transaktioner ligestillet med eksport, eksport af tjenesteydelser og eksportomsætning for virksomheder, der opererer i særlige økonomiske områder, eller er eksportorienterede.
- (87) Toldkreditter under FMS-ordningen er frit omsættelige og gyldige i en periode på 24 måneder fra datoen for udstedelsen af det relevante toldkreditdokument. De kan benyttes til at betale told på råmaterialer eller varer, der importeres efterfølgende, herunder også kapitalgoder.
- (88) Toldkreditdokumentet udstedes i eksporthavnen, når eksporten eller afsendelsen af varerne har fundet sted. Hvis klageren fremlægger kopier af al relevant eksportdokumentation for myndighederne (f.eks. eksportordrer, fakturaer, forsendelsesdokumenter, bankbekræftelser), har de indiske myndigheder ingen skønsbeføjelse med hensyn til at indrømme toldkreditter.

3.5.4. Konklusion vedrørende FMS-ordningen

- (89) Ved FMS-ordningen ydes der subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. En FMS-toldkredit er et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da den i sidste ende benyttes til at udligne importafgifter, hvorved de indiske myndigheder giver afkald på toldindtægter, de ellers ville have fået. Desuden medfører FMS-toldkreditten en fordel for eksportøren, da den forbedrer dennes likviditet.
- (90) FMS-ordningen er endvidere retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).
- (91) Denne ordning kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i litra i) i bilag I, bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. En eksportør er ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og toldkreditten beregnes ikke i forhold til de råmaterialer, der faktisk er benyttet. Der findes ingen ordning eller procedure til at fastslå, hvilke råmaterialer der er forbrugt ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om en for stor betaling af importafgifter, jf. litra i) i bilag I og bilag II og III til grundforordningen. En eksportør er berettiget til FMS-fordele, uanset om denne importerer råmaterialer eller ej. For at opnå fordelene er det tilstrækkeligt for en eksportør blot at eksportere varer uden at påvise import af noget råmateriale. Selv eksportører, der køber alle deres råmaterialer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som råmaterialer, kan således stadig komme i betragtning til FMS-ordningen. Desuden kan en eksportør anvende FMS-toldkreditter til at importere kapitalgoder, selv om disse ikke er omfattet af anvendelsesområdet for tilladte toldgodtgørelsesordninger, jf. litra i) i bilag I til grundforordningen, da de ikke forbruges ved fremstillingen af de eksporterede varer.

3.5.5. Beregning af subsidiebeløbet

- (92) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet og udtrykt ved den fordel, som det blev konstateret, at modtageren har opnået i den nuværende undersøgelsesperiode, og som ansøgerne på tidspunktet for eksporttransaktionen har opført på et periodiseringsgrundlag som indtægt. Dette subsidiebeløb (tæller) er i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, blevet fordelt over den samlede eksportomsætning af den pågældende vare i den nuværende undersøgelsesperiode som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.
- (93) På grundlag af ovenstående har Kommissionen således konstateret, at subsidiesatserne under denne ordning i den nuværende undersøgelsesperiode udgjorde 0,41 % for Dhunseri og 1,16 % for Reliance.

3.5.6. Tilbagekaldelse og erstatning af FMS-ordningen

- (94) Den 1. april 2015 offentliggjorde de indiske myndigheder den nye FTP for 2015-2020. I den nye FTP erstattes FMS sammen med fire andre ordninger af ordningen Merchandise Export Incentive Scheme (MEIS). MEIS-ordningen gælder ikke for eksport af den pågældende vare, da PET er ikke opført på listen over anmeldte varer. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 1, bør der ikke indføres en foranstaltning med hensyn til denne subsidieordning.

3.6. Focus Product Scheme (»FPS«) (fokusvareordning)

- (95) Kommissionen fastslog, at ansøgerne anvendte FPS-ordningen i den nuværende undersøgelsesperiode.

3.6.1. Retsgrundlag

- (96) Der findes en nærmere beskrivelse af denne ordning i afsnit 3.15-3.17 i FTP 09-14 og i kapitel 3.9-3.11 i Procedurehåndbogen I 09-14.

3.6.2. Støtteberettigelse

- (97) I henhold til afsnit 3.15.2 i FTP 09-14 er eksportører af anmeldte varer, der er opført i tillæg 37D til Procedurehåndbogen I 09-14, berettiget til støtte efter denne ordning.

3.6.3. Praktisk gennemførelse

- (98) En eksportør af varer, der er opført på listen i tillæg 37D til Procedurehåndbogen I 09-14, kan ansøge om en toldkredit (Duty Credit Scrip) under FPS-ordningen svarende til 2 % eller 5 % af eksportens fob-værdi. Den pågældende vare er opført i tabel 1 i tillæg 37D og er berettiget til en toldkredit på 2 %.
- (99) FPS-ordningen finder anvendelse efter eksport, dvs. at en virksomhed skal eksportere for at være berettiget til støtte efter denne ordning. Det betyder, at virksomheden indsender en onlineansøgning til den relevante myndighed sammen med kopier af eksportordren og fakturaen, bankens kvittering for betaling af ansøgningsgebyrer, kopi af forsendelsesdokumenterne og bankbekræftelse for modtaget betaling eller bevis for overførsel fra udlandet i tilfælde af en direkte handelstransaktion. Hvis den oprindelige kopi af forsendelsespapirerne og/eller bankbekræftelserne er blevet indsendt i forbindelse med ansøgninger om fordele under andre ordninger, kan virksomheden indsende egne bekræftede kopier med angivelse af den relevante myndighed, hvortil de oprindelige dokumenter er blevet sendt. En onlineansøgning om FPS-kreditter kan maksimalt omfatte 50 forsendelsesdokumenter.
- (100) Kommissionen konstaterede, at FPS-kreditter i overensstemmelse med de indiske regnskabsstandarder kan bogføres som indtægter efter periodiseringsprincippet, når eksportforpligtelsen er opfyldt. Kreditterne kan benyttes til at betale told på varer, der importeres efterfølgende, undtagen kapitalgoder og varer, som er underlagt importrestriktioner. Varer, der importeres under denne kreditordning, kan sælges på hjemmemarkedet (hvor de pålægges omsætningsafgift) eller anvendes på anden måde. FPS-kreditter er frit omsættelige og gyldige i en periode på 24 måneder fra udstedelsesdatoen.

3.6.4. Konklusion vedrørende FPS-ordningen

- (101) Ved FPS-ordningen ydes der subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. En FPS-kredit er et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da den i sidste ende benyttes til at udligne importafgifter, hvorved de indiske myndigheder giver afkald på toldindtægter, de ellers ville have fået. Desuden medfører FPS-kreditten en fordel for eksportøren, da den forbedrer dennes likviditet.
- (102) Endvidere er FPS-ordningen retligt betinget af eksportresultater, og ordningen anses derfor for specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).

- (103) Denne ordning kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), idet den ikke overholder de regler, der er fastsat i litra i) i bilag I, bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. En eksportør er navnlig ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og godtgørelsesbeløbet beregnes ikke i forhold til de råmaterialer, der faktisk er benyttet. Desuden findes der ingen ordning eller procedure til at fastslå, hvilke råmaterialer der er forbrugt ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om en for stor betaling af importafgifter, jf. litra i) i bilag I samt bilag II og III til grundforordningen. Endelig er en eksportør berettiget til støtte under FPS-ordningen, uanset om virksomheden importerer råmaterialer eller ej. For at opnå fordelene er det tilstrækkeligt for en eksportør blot at eksportere varer uden at påvise import af noget råmateriale. Selv eksportører, der køber alle deres råmaterialer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som råmaterialer, kan således stadig komme i betragtning til FPS-ordningen.

3.6.5. Beregning af subsidiebeløbet

- (104) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 5 beregnede Kommissionen det udligningsberettigede subsidiebeløb, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i den nuværende undersøgelsesperiode. I den forbindelse fastslog Kommissionen, at modtageren opnår fordelene på det tidspunkt, hvor der foretages en eksporttransaktion under denne ordning. På dette tidspunkt skal de indiske myndigheder give afkald på tolden, hvilket udgør et finansielt bidrag, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, der bl.a. viser størrelsen af den FPS-godtgørelse, som ydes for den pågældende eksporttransaktion, har de indiske myndigheder ingen skønsmæssig beføjelse med hensyn til at indrømme subsidiet eller ej. I betragtning af ovenstående anser Kommissionen det for passende at betragte fordelene ved FPS-ordningen som summen af de godtgørelsesbeløb, der er opnået for eksporttransaktioner, der har fundet sted under denne ordning i den nuværende undersøgelsesperiode.
- (105) På grundlag af ovenstående har Kommissionen således konstateret, at subsidiesatserne under denne ordning i den nuværende undersøgelsesperiode udgjorde 1,66 % for Dhunseri og 1,27 % for Reliance.

3.6.6. Tilbagekaldelse og erstatning af FPS-ordningen

- (106) Den 1. april 2015 offentliggjorde de indiske myndigheder den nye FTP for 2015-2020. I den nye FTP erstattes FPS sammen med fire andre ordninger af MEIS-ordningen (Merchandise Export Incentive Scheme). MEIS-ordningen gælder ikke for eksport af den pågældende vare, da PET er ikke opført på listen over anmeldte varer. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 1, bør der ikke indføres en foranstaltning med hensyn til denne subsidieordning.

3.7. Incremental Exports Incentivisation Scheme (»IEIS«) (incitamentsordning for vækst inden for eksport)

- (107) Kommissionen fastslog, at Dhunseri har anvendt IEIS-ordningen i den nuværende undersøgelsesperiode.

3.7.1. Retsgrundlag

- (108) Den nærmere beskrivelse af IEIS-ordningen findes i kapitel 3, afsnit 3.14.4, i FTP og i kapitel 3, afsnit 3.8.3, i Procedurehåndbogen I 09-14.

3.7.2. Støtteberettigelse

- (109) Ordningen er til rådighed for eksportører, der har eksporteret i finansåret 2011-12 og finansåret 2012-13.

3.7.3. Praktisk gennemførelse

- (110) Formålet med ordningen er at tilskynde til vækst inden for eksport. Ordningen er regionsspecifik og omfatter eksport til USA, Europa og Asien samt 53 lande i Latinamerika og Afrika.

- (111) En eksportør er berettiget til en toldkredit (Duty Credit Scrip) på 2 % af væksten i et regnskabsår i forhold til det foregående regnskabsår i eksporterede varers fob-værdi. Eksportøren skal indgive sin ansøgning om fordelene ved udgangen af det pågældende regnskabsår. Størrelsen af fordelene beregnes på grundlag af eksportørens samlede omsætning. Toldkrediten (Duty Credit Scrip), der beregnes og bevilges på dette grundlag, er frit omsættelig. Denne toldkredit kan også anvendes til indenlandske indkøb og til afgifter på serviceydelser.

3.7.4. Konklusion vedrørende IEIS-ordningen

- (112) Ved IEIS-ordningen ydes der subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. En IEIS-kredit er et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da den i sidste ende benyttes til at udligne importafgifter, hvorved de indiske myndigheder giver afkald på toldindtægter, de ellers ville have fået. Desuden medfører IEIS-krediten en fordel for eksportøren, da den forbedrer dennes likviditet.
- (113) IEIS-ordningen er endvidere retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra a).
- (114) Denne ordning kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), idet den ikke overholder de regler, der er fastsat i litra i) i bilag I, bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. En eksportør er navnlig ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og godtgørelsesbeløbet beregnes ikke i forhold til de råmaterialer, der faktisk er benyttet. Desuden findes der ingen ordning eller procedure til at fastslå, hvilke råmaterialer der er forbrugt ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om en for stor betaling af importafgifter, jf. litra i) i bilag I samt bilag II og III til grundforordningen. Endelig er en eksportør berettiget til støtte efter IEIS-ordningen, uanset om virksomheden importerer råmaterialer eller ej. For at opnå fordelene er det tilstrækkeligt for en eksportør blot at eksportere varer uden at påvise import af noget råmateriale. Selv eksportører, der køber alle deres råmaterialer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som råmaterialer, kan således stadig komme i betragtning til IEIS-ordningen.

3.7.5. Beregning af subsidiebeløbet

- (115) Kommissionen beregnede det udligningsberettigede subsidiebeløb som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i den nuværende undersøgelsesperiode. Kommissionen har fordelt dette subsidiebeløb (tælleren) i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, over den samlede eksportomsætning af den pågældende vare i den nuværende undersøgelsesperiode som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.
- (116) På grundlag af ovenstående har Kommissionen således konstateret, at subsidiesatsen under denne ordning i den nuværende undersøgelsesperiode udgjorde 0,74 % for Dhunseri.

3.7.6. Bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger

- (117) Dhunseri anførte i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, at ordningen var udløbet og ikke blevet genindført i den nye FTP 2015-2020.
- (118) Kommissionen bekræftede, at ordningen ikke er blevet genindført med den nye FTP, og at der således i overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 1, ikke må indføres foranstaltninger med hensyn til IEIS-ordningen. Kommissionen ændrede den samlede subsidiesats for Dhunseri i overensstemmelse hermed.

3.8. Income Tax Incentive for Research and Development («ITIRAD») (indkomstskattebegunstigelse for forskning og udvikling)

- (119) Kommissionen har fastslået, at Reliance anvendte ITIRAD-ordningen i den nuværende undersøgelsesperiode.

3.8.1. Retsgrundlag

- (120) Der gives en nærmere beskrivelse af ITIRAD-ordningen i afsnit 35(2AB) i ITA.

3.8.2. Støtteberettigelse

- (121) Virksomheder, der er aktive inden for bioteknologi eller inden for forarbejdning eller fremstilling af en artikel eller en ting, som ikke er en artikel eller en ting, der er angivet i listen i tillæg elleve, er berettiget til støtte efter denne ordning. Ordningen gælder for virksomheder, der beskæftiger sig med produktion af PET.

3.8.3. Praktisk gennemførelse

- (122) Det er for så vidt angår indkomstskat tilladt at fratække et beløb svarende til 200 % af de rent faktisk påløbne omkostninger for alle udgifter (undtagen jord eller bygninger) til interne forsknings- og udviklingsfaciliteter som godkendt af den indiske regerings Department of Scientific and Industrial Research (Afdelingen for videnskabelig og industriel forskning).

3.8.4. Konklusion vedrørende ITIRAD-ordningen

- (123) Ved ITIRAD-ordningen ydes der subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2. Skattenedsættelsen i henhold til afsnit 35(2AB) i ITA udgør et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da dette formindsker de indkomstskatteindtægter, som den indiske stat ellers ville have fået. Desuden medfører indkomstskattenedsættelsen en fordel for virksomheden, fordi dens likviditet forbedres.
- (124) Ordlyden i afsnit 35(2AB) i ITA beviser, at ITIRAD-ordningen retligt er specifik og dermed udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a). Retten til at opnå støtte under denne ordning er ikke baseret på objektive kriterier, der er neutrale i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b). Fordele i forbindelse med denne ordning er kun tilgængelige for visse erhvervsgrøene, da de indiske myndigheder ikke har sikret alle sektorer adgang til denne ordning. En sådan begrænsning udgør specificitet, da kategorien »gruppe af erhvervsgrøene« i grundforordningens artikel 4, stk. 2, synonymt beskriver sektorspecifikke begrænsninger. Denne begrænsning er ikke af økonomisk art og udtryk for horisontal anvendelse, som f.eks. en begrænsning i antallet af ansatte eller virksomhedens størrelse.

3.8.5. Beregning af subsidiebeløbet

- (125) Kommissionen beregnede subsidiebeløbet på grundlag af forskellen mellem den skyldige indkomstskat for den nuværende undersøgelsesperiode med og uden anvendelse af bestemmelsen i afsnit 35(2AB) i ITA. Dette subsidie vedrører alt hjemmemarkeds- og eksportsalg af den pågældende vare. Subsidiebeløbet (tælleren) er derfor blevet fordelt over virksomhedens omsætning i forbindelse med den pågældende vare i den nuværende undersøgelsesperiode som behørig nævner, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 2.
- (126) På grundlag af ovenstående har Kommissionen konstateret, at subsidiesatsen under denne ordning i den nuværende undersøgelsesperiode udgjorde 0,04 % for Reliance.

3.8.6. Bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger

- (127) Reliance fremførte i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, at til trods for det ovenfor anførte forhold, at ITIRAD-ordningen vedrører alt salg af den pågældende vare, har Kommissionen kun anvendt eksportsalget af den pågældende vare som nævner i beregningen af subsidiesatsen for denne ordning.
- (128) Efter en analyse af denne bemærkning genberegnete Kommissionen subsidiesatsen i overensstemmelse hermed. Kommissionen har således konstateret, at subsidiesatsen under denne ordning i den nuværende undersøgelsesperiode udgjorde 0,01 % for Reliance.

3.9. West Bengal Incentive Scheme 1999 (»WBIS 1999«) (den vestbengalske incitamentordning fra 1999)

- (129) Kommissionen fastslog, at Dhunseri anvendte WBIS 1999-ordningen i den nuværende undersøgelsesperiode.

3.9.1. Retsgrundlag

- (130) En nærmere beskrivelse af denne ordning som anvendt af den vestbengalske regering kan findes i bekendtgørelse nr. 580-CI/H af 22. juni 1999 fra det vestbengalske handels- og industriministerium.

3.9.2. Støtteberettigelse

- (131) Virksomheder, der opretter en ny industrivirksomhed eller foretager en større udvidelse af en eksisterende industrivirksomhed i tilbagestående områder, er berettiget til støtte efter denne ordning. Der findes imidlertid en udtømmende liste over erhvervsgræne, der ikke er støtteberettigede (en negativliste over erhvervsgræne), og den forhindrer virksomheder i bestemte erhvervssektorer i at drage fordel af incitamenterne.

3.9.3. Praktisk gennemførelse

- (132) Delstaten Vestbengalen yder incitament til støtteberettigede industrivirksomheder i form af en række fordele, herunder fritagelse for omsætningsafgift (»CST«) og central omsætningsafgift (»CENVAT«) på færdigvarer for at fremme den industrielle udvikling i de økonomisk tilbagestående områder i denne stat.
- (133) I henhold til denne ordning skal virksomhederne investere i tilbagestående områder. Disse områder, som udgør bestemte territoriale enheder i Vestbengalen, er inddelt i forskellige kategorier efter deres økonomiske udviklingsgrad, mens visse udviklede områder samtidig er udelukket fra incitamentsordningerne. Hovedkriteriet for fastsættelsen af incitamenternes omfang er investeringens størrelse og det område, hvori virksomheden befinder sig eller vil blive etableret.

3.9.4. Konklusion vedrørende WBIS 1999-ordningen

- (134) Ved denne ordning ydes der subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. Den udgør et finansielt bidrag fra de vestbengalske myndigheders side, da de indrømmede incitament, i foreliggende tilfælde en fritagelse fra CST og eftergivelse af CENVAT på salg af færdigvarer, reducerer de skatteindtægter, der ellers ville være indgået. Desuden medfører disse incitament en fordel for en virksomhed i form af en forbedret finansiell situation, idet ellers skyldige skatter ikke betales.
- (135) Endvidere er ordningen regionalt specifik i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), og artikel 4, stk. 3, da den kun kan benyttes af visse virksomheder, der har foretaget investeringer inden for bestemte angivne geografiske områder på den pågældende delstats retsområde. Den er ikke tilgængelig for virksomheder, der er beliggende uden for disse områder, og fordelens størrelse er desuden afhængig af det pågældende område.
- (136) WBIS 1999-ordningen er derfor udligningsberettiget.

3.9.5. Beregning af subsidiebeløbet

- (137) Kommissionen beregnede subsidiebeløbet på grundlag af det beløb for CST og CENVAT på salg af færdigvarer, som normalt skulle være betalt i den nuværende undersøgelsesperiode, men som forblev ubetalt i henhold til denne ordning. Dette subsidiebeløb (tælleren) er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over det samlede salg i den nuværende undersøgelsesperiode som behørig nævner, da subsidiet ikke er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.
- (138) På grundlag af ovenstående har Kommissionen således konstateret, at subsidiesatsen under denne ordning i den nuværende undersøgelsesperiode udgjorde 0,09 % for Dhunseri.

3.9.6. Udløb af retten til fordele under WBIS 1999-ordningen

- (139) Dhunseri var berettiget til støtte efter ordningen i 11 år efter den støtteberettigede omfattende kapacitetsudvidelse. Denne ret udløb og blev ikke fornyet i maj 2014. Fra den dato har Dhunseri ikke længere fordele under denne ordning.
- (140) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 1, bør der ikke indføres en foranstaltning med hensyn til denne subsidieordning.

4. UDLIGNINGSBERETTIGEDE SUBSIDIEBELØB

- (141) Kommissionen minder om, at subsidiemargenen for Dhunseri ved Rådets forordning (EF) nr. 1645/2005, var på 13,9 %, og at den subsidiesatsen, der blev fastsat for Reliance ved Rådets forordning (EF) nr. 906/2011, var på 10,7 %.
- (142) I løbet af den nuværende delvise interimundersøgelse konstaterede Kommissionen, at de udligningsberettigede subsidiebeløb udtrykt som en værditold var på 3,2 % for Dhunseri og på 6,2 % for Reliance.

Tabel 1

Subsidiesatser for de enkelte udligningsberettigede ordninger

	AAS	DDS	EPCGS	ITIRAD	I alt
Dhunseri	—	3,27 %	—	—	3,2 %
Reliance	4,67 %	1,09 %	0,43 %	0,01 %	6,2 %

- (143) Kommissionen minder om, at udligningsforanstaltningerne over for importen af PET fra Indien, som i øjeblikket er gældende, består af specifikke toldsats. Kommissionen konstaterede, at den specifikke udligningstold var på 35,69 EUR/ton for Dhunseri og på 69,39 EUR/ton for Reliance.

5. VARIGE ÆNDRINGER I OMSTÆNDIGHEDERNE MED HENSYN TIL SUBSIDIERING

- (144) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 19, stk. 2, blev det undersøgt, om omstændighederne med hensyn til subsidiering har ændret sig betydeligt i den nuværende undersøgelsesperiode.
- (145) Kommissionen fastslog, at i den nuværende undersøgelsesperiode drog ansøgerne fortsat fordel af udligningsberettiget subsidiering fra de indiske myndigheder. Endvidere er de subsidiesatser, der blev konstateret i denne undersøgelse, lavere end dem, der blev fastsat ved henholdsvis forordning (EF) nr. 1645/2005 og forordning (EF) nr. 906/2011. Der er intet, der tyder på, at de udlignede ordninger vil blive indstillet, eller at der indføres nye ordninger i den nærmeste fremtid.
- (146) Eftersom det er blevet påvist, at ansøgerne modtager mindre subsidiering end tidligere, og at det er sandsynligt, at de fortsat vil modtage subsidier på et beløb, der er mindre end det, der blev fastsat i den seneste fornyede undersøgelse, konkluderes det, at fortsættelsen af de gældende foranstaltninger overstiger det udligningsberettigede subsidie, der forvolder skade, og at niveauet af foranstaltninger derfor bør ændres i overensstemmelse med de nye resultater.

6. ÆNDRING AF NAVNET PÅ EN AF ANSØGERNE

- (147) Dhunseri har meddelt Kommissionen, at virksomheden ændrede sit navn den 1. april 2014 som følge af en omorganisering til Dhunseri Petrochem Limited.
- (148) Virksomheden har anført, at omorganiseringen og navneændringen ikke har nogen væsentlig indvirkning på denne fornyede undersøgelse, eftersom virksomheden allerede drev sin te- og petrokemiske virksomhed som to særskilte enheder inden for virksomheden med to separate regnskaber.
- (149) Kommissionen har gennemgået de indsendte oplysninger og har konkluderet, at ændringen af virksomhedens navn på ingen måde påvirker nærværende konklusioner.

7. TILBUD OM PRISTILSAGN

- (150) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremsatte både Dhunseri og Reliance tilbud om pristilsagn. Begge tilbud blev afvist, da subsidieringens art skaber en situation, hvor anvendelsen af et pristilsagn om en mindsteimportpris ville have ført til øget subsidiering. Dette skyldes, at niveauet for subsidiering under DDS-ordningen, der anvendes af begge virksomheder, afhænger af fob-værdien af de varer, der eksporteres i henhold til denne ordning. Desuden ville strukturen både i virksomhederne og hos deres virksomhedsgrupper have gjort det umuligt at overvåge tilsagnet effektivt.
- (151) Denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 ⁽¹⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Den relevante række i tabellen vedrørende Dhunseri Petrochem & Tea Limited i artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EF) nr. 461/2013 affattes således:

Land	Virksomhed	Udligningstold (EUR/ton)	Taric-tillægskode
»Indien	Dhunseri Petrochem Limited	35,69	A585«

Den relevante række i tabellen vedrørende Reliance Industries Limited i artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EF) nr. 461/2013 affattes således:

Land	Virksomhed	Udligningstold (EUR/ton)	Taric-tillægskode
»Indien	Reliance Industries Ltd.	69,39	A181«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. august 2015.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51).